

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-29/20-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić članova vijeća, te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grad Rovinj-Rovigno, Rovinj, Trg Matteotti 2, zastupan po opunomoćeniku [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe A1 Hrvatska d.o.o. Zagreb, Vrtni put 1, koju zastupa član uprave [redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2020.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/459, urbroj: 376-05-3-20-4 od 8. siječnja 2020.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženik je odbio zahtjev tužitelja za utvrđivanje A1 Hrvatska d.o.o. Zagreb infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Grada Rovinja i za utvrđivanje količine i vrste infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tužitelj u tužbi u bitnome ističe da je tuženik odlučio o upravnoj stvari pa smatra da tužbom može zahtijevati da ovaj Sud ocijeni zakonitost takve odluke tuženika. Navodi da je svojim zahtjevom pokrenuo upravni postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na svom ustrojstvenom području te utvrđivanje količine i vrste infrastrukture i visine naknade za pravo puta. Ističe da je u svom zahtjevu naveo da zainteresirana osoba na njegovom području obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga te izvršava ovlasti prava puta pa se za nju može pretpostaviti da je infrastrukturni operator. Pojašnjava kako svoja saznanja o tome crpi iz ugovora koje je sklopio sa zainteresiranom osobom o osnivanju prava građenja i instaliranja opreme, a koje je isprave dostavio uz zahtjev. Navodi da je tuženik odlučivao u postupku na temelju različitih izjava tužitelja i zainteresirane osobe pa je mišljenja da je tuženik bio dužan u takvoj situaciji provesti ispitni postupak i odrediti izvođenje dokaza kako bi se utvrdile činjenice i okolnosti koje su bitne za razrješenje pravog stanja stvari i time omogućilo strankama ostvarenje i zaštita njihovih prava i pravnih interesa. Smatra da je tuženik trebao obaviti i očevid na nekretninama koje su

navedene u ugovorima, a bilo bi svrhovito da je održao i usmenu raspravu. Ističe da je tuženik postupio protivno načelima upravnog postupka, osobito načela utvrđivanja materijalne istine, a posljedično je pogrešno primijenio i materijalno pravo (članak 28. ZEK-a i članak 5. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta). Iz navedenih razloga predlaže da se poništi rješenje tuženika i tužitelju naknade troškovi upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da je osporeni akt donesen u povodu zahtjev tužitelja za utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta. Smatra neosnovanim navode tužitelja da se u postupku nije vodilo računa o pravilnim postupka, da činjenice nisu potpuno utvrđene i da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da je tuženik već donio rješenje Klasa: UP/I-344-03/19-11/233, Urbroj: 376-05-3-19-8 od 20.kolovoza 2019., kojim je kao neosnovan odbio tužbeni zahtjev da se zainteresirana osoba utvrdi infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikaciju koja je izgrđena na nekretninu u vlasništvu tužitelja. Navodi da je tužitelj imao mogućnost predmetno rješenje osporavati tužbom. Tužitelj nije iskoristio pravo na pravni lijek pa zbog propuštanja roka da pokrene upravni spor, sada ponovno podnosi identičan tužbeni zahtjev pogrešno tumačeći da je navedeno pismeno pojedinačna odluka kojom je tuženik odlučio o upravnoj stvari. Ističe da se ne mogu prihvatiti ni navodi tužitelja kako su povrijeđena pravila iz Zakona o općem upravnom postupku, jer je tuženik povodom zahtjeva tužitelja zatražio njegovo očitovanje te se očitovao kako se ne smatra infrastrukturnim operatorom. Navodi da se ugovori koje tužitelj dostavlja ne odnose na kabelsku kanalizaciju i elektroničke komunikacijske vodove, slijedom čega navedeni ugovor ne mogu biti osnova za utvrđivanje zainteresirane osobe infrastrukturnim operatorom. Predlaže da se tužba odbaci, a podredno odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj 14. studenoga 2019., tuženiku na temelju članka 28.stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. – dalje: ZEK) podnio zahtjev za utvrđivanje A1 Hrvatska d.o.o. infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikaciju i drugu povezanu opremu (dalje EKI) koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu/upravljanju tužitelja te za utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je primjenom mjerodavnih odredbi članka 12. stavka 1.točke 11., članka 17.stavka 3 i članka 28.stavka 6. ZEK-a, o zahtjevu tužitelja trebao odlučiti rješenjem, a ne navedenom odlukom. Međutim, navedeni nedostatak, prema ocjeni ovoga Suda, nije od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, jer je tuženik osnovano odbio zahtjev tužitelja, da se A1 Hrvatska d.o.o. utvrdi infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu na nekretninama u vlasništvu tužitelja i odredi visina naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 57.stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje ZUS) sud će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i kada utvrdi da je u postupku koji je prethodio donošenju pojedinačne odluke bilo nedostataka, ali nisu od utjecaja na rješavanje predmeta postupka te ako utvrdi da je pojedinačna odluka zasnovana na zakonu, ali zbog drugih razloga od onih navedenih u odluci.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženik, postupajući po zahtjevu tužitelja od A1 Hrvatska d.o.o. zatražio očitovanje, ima li na tužiteljevom području postavljenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu određenu člankom 27. stavkom 5. ZEK-a za koju bi bio obveznik plaćanja naknade za pravo puta. S obzirom da iz očitovanja A1 proizlazi da

nije gradio kabelsku kanalizaciju i da se ne smatra infrastrukturnim operatorom, proizlazi da je tuženik imao osnove odbiti zahtjev tužitelja.

S obzirom na navedeno, ne nalazi se osnovanim navod tužitelja da tuženik nije pravilno utvrdio činjenično stanje i da je pogrešno primijenio materijalno pravo, a niti se nalazi osnovanim prigovor, da je u situaciji, kada se zainteresirana osoba očitovala na navode iz zahtjeva tužitelja i dokaze koje je priložio da se ne smatra infrastrukturnim operatorom, bilo potrebno izvoditi dokazni postupak na način kako to tužitelj ukazuje u tužbi.

S obzirom na navedeno, ovaj Sud, tužbeni zahtjev kako je postavljen ocjenjuje neosnovanim pa je odlučeno kao u izreci ove presude na temelju odredbe članka 57. stavka 2. ZUS-a.

Odluka o objavi presude u Narodnim novinama donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu ne pripadaju mu troškovi spora na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 29. travnja 2020.

Predsjednica vijeća
Blanja Turić, v.r.

Za točnost otpravka ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Prilmljeno: 22.07.2020., 08:34 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/16	376-08	
Urudžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-20-02	1	

d2523855